

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové jako soud pro mládež jako soud odvolací rozhodl dne 27. dubna 2022 v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Zuzany Ursové a soudců JUDr. Oldřicha Rejčka a JUDr. Petra Vaněčka, Ph.D. ve věci návrhu Okresního státního zastupitelství v Hradci Králové na uložení opatření dítěti mladšímu patnácti let podle § 90 odst. 1 z.s.m. **nezl.** [redacted], narozenému [redacted], trvale bytem [redacted], [redacted], zastoupenému opatrovníkem [redacted], advokátkou [redacted] se sídlem v [redacted], [redacted] syna matky [redacted], narozené [redacted], bytem [redacted], [redacted] a otce [redacted], narozeného [redacted] bytem [redacted], [redacted], za účasti Magistrátu města [redacted] jako orgánu sociálně právní ochrany dětí, **o odvolání podaném opatrovníkem nezletilého**, proti rozsudku Okresního soudu v Hradci Králové jako soudu pro mládež ze dne 3. 2. 2022, číslo jednací 2 Rod 18/2021-60,

takto:

- I. Rozsudek soudu prvního stupně se potvrzuje.
- II. Opatrovníkovi [redacted] se přiznává náhrada nákladů řízení před odvolacím soudem v celkové výši 2.600 Kč.
- III. Stát – Česká republika nemá vůči účastníkům právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.
- IV. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení před odvolacím soudem.

Odůvodnění

1. Shora uvedeným rozsudkem Okresního soudu v Hradci Králové jako soudu pro mládež bylo rozhodnuto takto:
 - I. Podle § 93 odst. 1 písm. f) z.s.m. soud nezletilému [redacted], narozenému [redacted], ukládá ochrannou výchovu.

- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.
 - III. Státu Česká republika se nepřiznává právo na náhradu nákladů.
 - IV. Opatrovníkovi se přiznává odměna ve výši 4.800 Kč.
2. Proti tomuto rozsudku (podle obsahu do výroku ad I.) podal včas odvolání opatrovník nezletilého s tím, že ve smyslu ustanovení 205 odst. 2 písm. e), g) zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, soud prvního stupně dospěl na základě provedených důkazů k nesprávným skutkovým zjištěním a rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení věci. Pokud jde o skutek uvedený pod bodem 1.), má opatrovnice za to, že z jednání nezletilého nelze dovodit úmysl způsobit poškozenému [REDAKCE] těžké ublížení na zdraví ve smyslu ustanovení § 145 ve spojení s ustanovením § 122 odst. 2 tr.zákoníku. Objektivně kop nezletilého působil vůči poškozenému malou až střední intenzitou, jak vyplývá i ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, zpracovaného MUDr. Bc. Štěpánkou Pohlovou Kučerovou, Ph.D. Z tohoto posudku zároveň vyplývá, že poranění poškozeného lze považovat za poranění lehké, které nedosahuje ani kritérium ublížení na zdraví ze soudně-lékařského hlediska. O tom, že nezletilý neměl v úmyslu poškozenému způsobit těžkou újmu na zdraví, vypovídá i to, že ve svém útoku již dále nepokračoval, i když k tomu měl po pádu poškozeného z lavičky příležitost a nic mu v pokračování nebránilo. Závěr soudu uvedený v bodě 11. odůvodnění je v naprostém rozporu se závěry výše uvedeného znaleckého posudku. Dále soud prvního stupně dovozuje, že nezletilý jednal v nepřímém úmyslu způsobit poškozenému těžké ublížení na zdraví, přičemž s ohledem na použitou argumentaci, že jednání nezletilého lze považovat za pokus činu jinak trestného, se měl soud zabývat i případným zánikem trestnosti pokusu ve smyslu ustanovení § 21 odst. 3 tr.zákoníku, které cituje včetně rozhodnutí sp.zn. R 16/1979. Pokud jde o samotný důvod útoku na poškozeného, šlo ze strany nezletilého o zkratkovité jednání, kterým reagoval na tvrzené urážlivé otázky ze strany poškozeného na jeho rasový původ. S ohledem na toto jednání poškozeného a kvalifikaci jednání nezletilého jako výtržnictví ve smyslu ustanovení § 358 odst. 1 tr.zákoníku, odkazuje opatrovnice na rozsudek Nejvyššího soudu, sp.zn. 3 TŽ 208/2001, kdy je zřejmé že jednání nezletilého bylo reakcí na výroky učiněné poškozeným (což nezletilý uvedl i při rozhovorech s [REDAKCE] a [REDAKCE], jak vyplývá z úředních záznamů o podaných vysvětleních těmito osobami). Jednání nezletilého tak lze posuzovat spíše jako vybočení z rámce normální reakce, kdy pohnutkou tohoto jednání nebyla snaha o narušení veřejného klidu a pořádku. Ani z bezprostřední reakce veřejnosti, která je zřejmá z videozáznamu, který zachycuje incident, nevyplyvá, že by tento čin vzbudil větší reakci, případně pobouření. Ke skutku ad 2.) odkazuje opatrovnice na znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, zpracovaný MUDr. Bc. Štěpánkou Pohlovou Kučerovou, Ph.D., zejména odpověď na otázku č. 3, z níž vyplývá, že ze soudně-lékařského hlediska není možné zcela jednoznačně a objektivně určit, které konkrétní úrazové změny vznikly v první fázi úrazového děje, a které ve druhé fázi úrazového děje. Poukazuje na závěr okresního soudu v bodu 12. odůvodnění napadeného rozsudku a ustanovení § 23 tr. zákoníku i konstantní judikaturu k tomuto ustanovení (např. rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 1 To 38/70 ze dne 25. 8. 1970). Dále připomíná výpověď svědka [REDAKCE] a [REDAKCE]. Uzavírá, že je zřejmé, že se soud prvního stupně bezdůvodně a v neprospěch nezletilého odchýlil od ustálené judikatury. Nezletilému je tak soudem prvního stupně dáván za vinu následek, jehož způsobení mu, zejména s ohledem na výše uvedený znalecký posudek, nebyl prokázán, čímž je porušena zásada in dubio pro reo. Dále opatrovnice poukazuje na ustanovení § 93 odst. 3 zákona o soudnictví ve věcech mládeže a rozsudek Okresního soudu v Hradci Králové ze dne 1. 9. 2021, č. j. 0P 250/2020-154, 22 P a Nc 158/2021, jímž bylo rozhodnuto o nařízení ústavní výchovy nezletilého na dobu do nabytí jeho 18 let. Ochranná výchova by měla být užívána až jakožto krajní řešení za kumulativního splnění podmínky chybějící řádné výchovy a odůvodnění dle povahy

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

spáchaného činu. Vzhledem k tomu, že nezletilý se v současné době nachází ve výchovném ústavu, kde je vůči němu vykonávána ústavní výchova, není splněna podmínka § 93 odst. 3 zákona o soudnictví ve věcech mládeže, tedy nezbytná nutnost nařízení ochranné výchovy k zajištění řádné výchovy nezletilého, a návrh státní zástupkyně tak měl být zamítnut. Opatrovnice konstatuje, že většina výše uvedených námitek byla již uvedena v závěrečném návrhu. Soud prvního stupně se však s žádnou z těchto námitek v rámci odůvodnění napadeného rozsudku nevypořádal. K tomuto opatrovnice odkazuje na nález Ústavního soudu ze dne 3. 10. 2006, sp. zn. I. ÚS 74/06, který cituje. Závěrem navrhuje, aby odvolací soud ve smyslu ustanovení § 220 odst. 1 o.s.ř. změnil výrok I. napadeného rozsudku tak, že podle § 93 odst. 1 z. s. m. se návrh státního zastupitelství na uložení opatření dítěti mladšímu patnácti let ze dne 23. 11. 2021, č. j. 1 ZC 116/2021-8, zamítá.

3. Krajský soud v Hradci Králové jako soud pro mládež jako soud odvolací z podnětu podaného odvolání přezkoumal ve smyslu § 212 o.s.ř. v mezích, ve kterých se odvolatel přezkoumání rozhodnutí domáhal, shora uvedený rozsudek, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo. Poté dospěl k následujícím závěrům:
4. Podle § 90 odst. 1 zák. č. 218/2003 Sb., o soudnictví ve věcech mládeže v platném znění (z.s.m.), dítěti mladšímu než patnáct let, které se dopustilo činu jinak trestného, lze opatření uložit na návrh státního zastupitelství. Státní zastupitelství je povinno návrh podat bezodkladně poté, jakmile se dozví, že trestní stíhání je nepřípustné, protože jde o osobu, která není pro nedostatek věku trestně odpovědná. Podle § 93 odst. 1 z.s.m. dopustí-li se dítě mladší patnácti let činu jinak trestného, může mu soud pro mládež uložit, a to zpravidla na základě předchozího pedagogicko-psychologického vyšetření, tato opatření: a) výchovnou povinnost, b) výchovné omezení, c) napomenutí s výstrahou, d) zařazení do terapeutického, psychologického nebo jiného vhodného výchovného programu ve středisku výchovné péče, e) dohled probačního úředníka, f) ochrannou výchovu, g) ochranné léčení. Podle § 93 odst. 3 z.s.m. ochranná výchova může být uložena též dítěti, které v době spáchaní činu bylo mladší patnácti let, odůvodňuje-li to povaha spáchaného činu jinak trestného a je-li to nezbytně nutné k zajištění jeho řádné výchovy. Podle § 93 odst. 9 z.s.m. dítěti může být současně uloženo i více opatření, je-li to potřebné k dosažení účelu zákona o soudnictví ve věcech mládeže. Podle § 93 odst. 10 z.s.m. soud pro mládež může upustit od uložení opatření, postačuje-li k dosažení účelu zákona (§ 1 odst. 2) projednání činu dítěte státním zástupcem nebo před soudem pro mládež. Podle § 93 odst. 11 z.s.m. o uložení opatření soud pro mládež rozhoduje rozsudkem. O zamítnutí návrhu státního zástupce, o zastavení řízení, o upuštění od uložení opatření, o změně uloženého opatření a o zrušení uloženého opatření rozhoduje soud pro mládež usnesením.
5. Ze spisu vyplývá, že státní zástupce Okresního státního zastupitelství v Hradci Králové se u tohoto soudu domáhal svým návrhem ze dne 24. 11. 2021 vydání rozhodnutí, jímž by soud uložil nezletilému [REDAKCE] opatření podle zákona o soudnictví ve věcech mládeže (dále jen z.s.m.) spočívající v ochranné výchově. Svůj návrh odůvodnil tím, že nezletilý [REDAKCE] měl společně s další mladistvou osobou se dopustit činů jinak trestných, nesoucích znaky skutkové podstaty trestného činu těžkého ublížení na zdraví dle § 145 odst. 1 tr. zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku a výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku (skutek označený v návrhu ad 1.) a dále znaky trestného činu ublížení na zdraví dle § 146 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku a výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku (skutek označený v návrhu ad 2.), jichž se měl nezletilý dopustit tím, že:
6. ad 1.) dne [REDAKCE] v přesně nezjištěné době v rozmezí od 02:25 hodin do 02:30 hodin v Hradci Králové, ul. [REDAKCE] Č. p. [REDAKCE], před [REDAKCE] [REDAKCE], tedy na místě veřejnosti přístupném úmyslně a bezdůvodně kopnul na lavičky v té době sedícího poškozeného [REDAKCE] [REDAKCE], nar. [REDAKCE], do hlavy do pravé spánkové-týlní krajiny, kdy tento v důsledku tohoto kopu upadl na zem, tímto jednáním mu způsobil pohmoždění pravé spánkové-týlní

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

krajiny hlavy a poškodil mu dioptrické brýle zn. Exalto 65N13157/19140 s UV filtrem, u nichž došlo k rozlomení rámečku a poškrábání obou dioptrických skel,

7. ad 2.) dne [REDAKCE] v přesně nezjištěné době od 23:00 hodin do 23:47 hodin na křižovatce ulic [REDAKCE] a [REDAKCE] v [REDAKCE], tedy na místě veřejnosti přístupném, po předchozí slovní rozepři úmyslně fyzicky napadl úderem pěsti pravé ruky do obličejové Části hlavy pošk. [REDAKCE], nar. [REDAKCE], který následkem tohoto úderu upadl na zem a pozbyl vědomí, poté přistoupil k poškozenému [REDAKCE] obviněný ml. [REDAKCE], nar. [REDAKCE], jehož trestní řízení je vedeno samostatně pod Č. j.: KPRH-[REDAKCE]/Tč-2021-[REDAKCE], a poškozeného nejprve udeřil pěští do obličejové Části hlavy a následně nejméně ve třech případech mu dupnul velkou intenzitou do oblasti obličeje, tímto násilím byla poškozenému [REDAKCE] způsobena poranění v podobě tupého úrazu hlavy, vzniklého opakovaným přímým kontaktem jeho obličeje a vlasové Části hlavy - temenní krajiny s tupým a pevným předmětem, kdy se jedná o tříštivé zlomeniny obličejového skeletu, tj. oboustranné zlomeniny dutiny horní čelisti, zlomeninu nosní včetně nosní přepážky, zlomeninu levé lící kosti, zlomeniny spodiny i obou bočních stěn levé očnice, zlomeninu čelní dutiny se zakrvácením do této dutiny, dále krevní výron pod tvrdou plenu mozkovou v levé čelní krajině, krevní výron v měkkých lebních pokrývkách v levé temenní krajině, tržnou ránu na hlavě v temenní krajině a tržnou ránu nad levým obočím, poranění poškozeného si vyžádalo odborné lékařské vyšetření ve Fakultní nemocnici v [REDAKCE] s nutností operačního výkonu a 20 denní hospitalizací na Neurochirurgické klinice Fakultní nemocnice v [REDAKCE], uvedená poranění bezprostředně ohrožující život poškozeného ze soudně-lékařského hlediska naplňují kritéria těžké újmy na zdraví.
8. Okresní soud v Hradci Králové jako soud pro mládež podaný návrh okresního státního zastupitelství řádně projednal. V daném případě dospěl soud I. stupně po provedení a vyhodnocení důkazů ke správnému závěru, že se nezl. [REDAKCE] inkriminovaného jednání, a to činů jinak trestných dopustil. V případě, že by nezletilý byl trestně odpovědný, naplnil byl svým jednáním zákonné znaky skutkové podstaty trestného činu těžkého ublížení na zdraví dle § 145 odst. 1 tr. zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku a výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku (skutek ad 1.) a dále znaky trestného činu ublížení na zdraví dle § 146 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku a výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku (skutek ad 2.). Okresní soud jako soud pro mládež v rámci jednání vyslechl nezletilého, který potvrdil, že své jednání si uvědomil, lituje ho, poškozeným neměl v úmyslu ublížit. Rovněž je stíhané jednání dále prokazováno důkazy založenými v policejním spise sp. zn. KRP H-[REDAKCE]/TČ-2021-[REDAKCE], které byly u jednání též přečteny, a to zejména výsledkem nezletilého [REDAKCE], v němž své jednání popisuje, výsledkem mladistvého [REDAKCE], který byl za popsané skutky, a další jednání, pravomocně odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Hradci Králové jako soudu pro mládež ze dne [REDAKCE], sp. zn. 2 Tm 6/2021, znaleckými posudky včetně jejich doplňků z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství a lékařskými zprávami o zdravotním stavu poškozených, výpověďmi dalších svědků a záznamy z bezpečnostních kamer. Soud měl k dispozici též zprávy o chování nezletilého, který se v době rozhodování soudu I. stupně nacházel v ústavní výchově nařízené mu rozsudkem Okresního soudu v Hradci Králové ze dne 1. 9. 2021 č.j. 0P 250/2020-154, jakož i hodnocení z tohoto zařízení.
9. Dokazování provedené soudem I. stupně hodnotí krajský soud jako úplné a na závěry okresního soudu lze odkázat. K námitce opatrovníka nezletilého, že z jednání nezletilého nelze dovodit úmysl způsobit poškozenému [REDAKCE] těžké ublížení na zdraví s ohledem na závěr znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství znalkyně MUDr. Bc. Štěpánky Pohlové Kučerové, Ph.D. o intenzitě kopu, je nutno poukázat na fakt, že jednání nezletilého, tj. kop zpredu a mírně zprava z pozice ve stoje proti sedícímu poškozenému, bylo důvodem pádu poškozeného [REDAKCE] na zem, v důsledku čehož utrpěl

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

popsaná zranění tj. pohmoždění pravé spánkově-týlní krajiny. Uvedený závěr nelze vytrhávat z kontextu, když citovaný znalecký posudek v dalších závěrech konstatuje, že charakter utrpeného zranění odpovídá jednání nezletilého a je v příčinné souvislosti s mechanismem úrazu, jak byl popsán, když není pravděpodobné, že by si poškozený dané poranění mohl způsobit sám. Zároveň mohlo dojít při tomto typu útoku, jehož mechanismus je ze soudně-lékařského hlediska k takovým následkům jednoznačně způsobilý, k sekundárním úrazovým změnám, např. zlomenině lebky se současným nitrolebním poraněním, např. krvácením mezi mozkové obaly atd. Pouze souhrou šťastných okolností nedošlo k závažnějšímu poranění a následku, než jaký byl objektivně poškozenému způsoben. Skutečnost, že nezletilý následně ve svém útoku již nepokračoval, nemá na závěr o zavinění nezletilého ve formě srozumění s možným následkem jeho jednání, tedy kopu do hlavy sedící osoby, jak správně uzavřel soud I. stupně, relevantní význam.

10. Jednání nezletilého je nepochybně pokusem činu jinak trestného těžkého ublížení na zdraví dle § 21 odst.1 tr. zákoníku k § 145 odst. 1 tr. zákoníku a důvody zániku trestnosti podle § 21 odst.3 tr. zákoníku nejsou dány, neboť chování nezletilého po činu zcela jistě neodpovídá podmínkám v citovaném ustanovení popsaným, když nezletilý po skutku z místa bez dalšího odešel a poškozeného ponechal osudu. Současně nezletilý naplnil i znaky činu jinak trestného výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku, když obhajovací tvrzení o z jeho strany zkratkovitém jednání, kterým reagoval na tvrzené urážlivé otázky ze strany poškozeného na jeho rasový původ, považuje krajský soud za účelové a vzhledem ke konstantně několikaletému závadovému jednání nezletilého a absenci rodičovské autority, což vyústilo v nařízený soudní dohled nad jeho výchovou a následně i ústavní výchovu, jak vyplývá podrobně z bodu 5. odůvodnění napadeného rozsudku, nelze rozhodně popsané jednání považovat za pouhé vybočení z rámce normální reakce, když se spíše vymyká obvyklému protiprávnímu jednání páchanému nezletilými.
11. Ani námitce opatrovnice nezletilého ve vztahu ke skutku ad 2.), že ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství znalkyně MUDr. Bc. Štěpánky Pohlové Kučerové, Ph.D., vyplývající závěr o nemožnosti ze soudně-lékařského hlediska jednoznačného určení, které konkrétní úrazové změny vznikly v první fázi úrazového děje, a které ve druhé fázi úrazového děje, nelze přiznat důvodnost, když je třeba poukázat na skutečnost, že uvedeného jednání se nezletilý [REDAKCE] a mladistvý [REDAKCE] dopustili ve společném jednání, tudíž každý z nich odpovídá, jako by trestný čin spáchal sám. Závěr soudu I. stupně o zavinění nezletilého je správný a i krajský soud jej sdílí.
12. Konečně jako nedůvodnou hodnotí krajský soud i námitku opatrovnice stran nesplnění podmínky § 93 odst. 3 z.s.m., tedy nutnost nařízení ochranné výchovy k zajištění řádné výchovy nezletilého s ohledem o nařízení ústavní výchovy nezletilého na dobu do nabytí jeho 18 let. Ochrannou výchovu lze dítěti fakultativně uložit pouze tehdy, nepostačuje-li uložení ústavní výchovy podle § 971 a násl. obč. zák. Základní rozdíl mezi ochrannou a ústavní výchovou spočívá především v rozlišení vlastního režimu zařízení a v druhu soudu, který je ukládá. Ústavní výchova nařízená dle občanského zákoníku je méně drastickým opatřením, kdy je možné dítě umístit do zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc. Fakultativně je možno ochrannou výchovu uložit dítěti, pokud to odůvodňuje povaha spáchaného činu jinak trestného a je-li to nezbytně nutné k zajištění jeho řádné výchovy. Pouhý nedostatek ve výchovném prostředí by neměl odůvodňovat uložení ochranné výchovy. Jako mírnější krok je tak možno užít uložení ústavní výchovy dle občanského zákoníku, kterou však nemůže nařídit přímo soud pro mládež, ale jen obecný soud příslušný k řízení ve věcech péče o nezletilé.
13. V uvedené věci je však naprosto evidentní, že jednání nezletilého má gradující charakter a hrozí opakování podobného jednání. Proto jsou splněny podmínky pro uložení opatření podle § 93 z.s.m., které účinně přispěje k tomu, aby se nadále nezletilý [REDAKCE] páchaní

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

protiprávních činů zdržel a našel si společenské uplatnění odpovídající jeho schopnostem a rozumovému a mravnímu vývoji.

14. Odvolací soud ve shodě se soudem I. stupně dospěl k závěru, že bylo bez pochybností prokázáno, že nezl. [REDAKCE] se předmětných jednání ad 1.), 2.) skutečně dopustil. Pokud by byl trestně odpovědný, dopustil by se trestných činů (provinění) shora uvedených. Podle § 89 odst. 2 z.s.m. dopustí-li se dítě mladší patnácti let činu jinak trestného, učiní soud pro mládež opatření potřebná k jeho nápravě, která jsou uvedena v § 93 z.s.m.
15. Pokud jde o vhodné opatření, ochranná výchova podle § 93 odst. 1 písm. f) z.s.m., uložená soudem I. stupně se jeví jako nejvíce vhodná a účelná a i odvolací soud dospěl k závěru, že ochranná výchova je adekvátní i ve vztahu k závažnosti činů, jichž se nezletilý dopustil, toto opatření je realizovatelné a mohlo by na nezletilého mít patřičný výchovný efekt.
16. Odvolací soud tudíž ve výrocích rozhodnutí soudu I. stupně neshledal pochybení, proto ve výroku ad I., který byl odvoláním napaden, rozsudek I. stupně potvrdil, přičemž ve výroku ad II.- IV., které odvoláním napadeny nebyly, zůstal citovaný rozsudek nezměněn.
17. Dále bylo odvolacím soudem rozhodnuto, že v souladu s uplatněným nárokem a příslušnými ustanoveními advokátního tarifu se opatrovníkovi [REDAKCE] přiznává náhrada nákladů řízení před odvolacím soudem v celkové výši 2.600 (1 úkon – sepis odvolání proti rozsudku ve výši 1.000 Kč dle požadavku obhájkyne a 1 úkon účast na odvolacím jednání u Krajského soudu v Hradci Králové 1.000 Kč + náhrada hotových výdajů (2x 300 Kč), jinak žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení a že Česká republika nemá vůči účastníkům právo na náhradu nákladů odvolacího řízení, když žádné okolnosti, které by přiznání náhrady nákladů ve smyslu § 95 odst. 3 z.s.m. odůvodňovaly, zjištěny nebyly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku není odvolání přípustné.

Dovolání k Nejvyššímu soudu ČR lze podat proti tomuto rozsudku za podmínek § 237 o.s.ř. do dvou měsíců od jeho doručení prostřednictvím soudu I. stupně.

Výsledek tohoto řízení může být uveřejněn ve veřejných sdělovacích prostředcích jen po právní moci rozhodnutí, kterým bylo řízení skončeno, a jen bez uvedení jména a příjmení dítěte, dalších účastníků řízení a jejich opatrovníků nebo jiných zástupců.

Hradec Králové 27. dubna 2022

Mgr. Zuzana Ursová v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].